

Men Fremskridtspartiet mener – i lighed med Enhedslisten, tror jeg – at man i Ministerrådet må være langt mere varsom med, hvilke bemyndigelser man giver Kommissionen, så Kommissionen ikke får så brede rammer at operere inden for, som Kommissionen har haft, og i det omfang, beslutningsforslaget kan medvirke til en enighed i Folketinget om, at man skal prøve at begrænse de rammer, hvorunder Kommissionen virker, tror jeg egentlig, at beslutningsforslaget, selv om det nok ikke bliver vedtaget, alligevel har haft sin berettigelse.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Fremskridtspartiet og SF for den delvise opbakning til dette forslag og især for de to partiers anerkendelse af, at vi her står over for et alvorligt problem, som Enhedslisten har peget på, og som burde løses.

Så må jeg til gengæld sige, at de øvrige partier jo gør sig megen umage for at få fejlet disse her problemer ind under gulvtæppet. Udenrigsministeren og hr. Ove Fich gjorde sig også betydelig umage med at misforstå – så langt de overhovedet kunne – intentionerne og indholdet i dette forslag.

Det, vi har foreslået, er, at EU-Kommissionens lovgivningsmagt, altså lovgivningsvirksomheden, fratages Kommissionen. Det er klart, at der kan være forvaltningsafgørelser, som, så længe man har EU, ligger hos Kommissionen; det kan vi da diskutere. Det, vi taler om her, er lovgivningsvirksomhed, dette, at Kommissionen, som er et administrativt organ endda uden for parlamentarisk kontrol, kan lave love, at man kan sidde bag lukkede døre i et embedsværk og skrive love, som så gælder for befolkningen i hele EU. Det er det, vi har peget på. Den administrative side af sagen er vi såmænd slet ikke nået til med dette her forslag. Derfor må jeg altså sige til udenrigsministeren, at han simpelt hen har misforstået beslutningsforslagets tekst.

Der er to ting til, som jeg må kommentere med hensyn til udenrigsministerens indlæg. Han henviser til, at nogle af Kommissionens beføjelser er traktatbestemt, og nogle af dem skyldes bemyndigelser i direktiver. Det er jo rigtigt, og vi vil gerne være med til at kigge på begge dele. Dette beslutningsforslag er jo primært rettet mod bemyndigelserne.

Jeg kan ikke se, at spørgsmålet om de bemyndigelser, som gives i de forskellige direktiver, er

noget, som man kan henvise til regeringskonferencen. Det er jo et spørgsmål, man kan tage stilling til så at sige direktiv for direktiv eller principielt her i Folketingssalen: Vil vi give disse bemyndigelser i direktiverne? Det kan jeg ikke se at hverken hr. Ove Fich eller udenrigsministeren kan henvise til regeringskonferencen, for det er jo ikke noget, der vedrører en ændring af Traktaten. Det er noget, der vedrører en ændring af den måde, Traktaten bruges på i dag.

Hvis den politiske vilje til at gøre noget ved det her problem var til stede, kunne regeringen og Socialdemokratiet jo sammen med SF, Fremskridtspartiet og Enhedslisten allerede ved brug af de nuværende traktatbestemmelser gå ind og fjerne bemyndigelser og forslag om bemyndigelser i eksisterende direktiver og i forslag til nye direktiver. Det kunne man sagtens. Derfor min bemærkning om, at man ønsker at feje dette her ind under gulvtæppet.

Jeg synes, det er en interessant tanke, som jeg også tidligere har været inde på, at kommissionsdirektiver, som behandles i komitéprocedurer, uden videre burde kunne kræves op i Ministerrådet. Det kunne jo i hvert fald give en vis sikkerhedsgaranti, at man fra f.eks. den danske regerings side, efter at det havde været drøftet i Folketingets Europaudvalg, kunne kræve det op i Ministerrådet, så man altså i den konkrete sag fratager Kommissionen sine beføjelser til at lave et kommissionsdirektiv. Det synes jeg bestemt er en mulighed, som man umiddelbart kunne stille forslag om fra dansk side.

Enhedslisten har peget på – det fik vi opklaret gennem et spørgsmål til udenrigsministeren i forbindelse med sagen om babyuden – at miljøgarantien jo ikke gælder. Vi kan i hvert fald ikke være sikre på, at den kan bruges, når det drejer sig om kommissionslovgivningen. Det er jo helt absurd, at man har en situation, hvor embedsmænd kan sidde og skrive love – i hemmelige møder bag lukkede døre kan de sidde og skrive love – og ved den særlige slags love gælder miljøgarantien så ikke engang. Så er vi ude i det helt absurde embedsmandsvælde.

Det mener jeg heller ikke man kan henskyde til regeringskonferencen. Det må være et problem, der skal løses nu. Det kan jo sagtens tænkes, at der kommer nye kommissionsdirektiver, hvor det bliver nødvendigt at bruge miljøgarantien, og hvor det vil være noget mærkeligt noget, hvis man fra regeringens side henviser til,